

Jane McBride

(Baseret på en virkelig hændelse)

Miguel kunne godt lide at hjælpe mama i haven. Han dækkede de små frø med jord. Han gav dem noget vand. Men ikke for meget.

»Du gør det godt,« sagde mama. »Snart vil vi have mange gode ting at spise.«

Miguel smilede. Han var glad for at hjælpe.

Og nogle få dage efter stak små spirer op gennem jorden.

Miguel vandede planterne.

Han hev det ukrudt op,

der voksede ved siden af dem.

Hver dag blev planterne lidt højere.

En dag så han en orm. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre. Han ville ikke skade den. Men ville den skade planterne? Hans familie fik det meste af deres mad fra haven.

»Mor, se!« Han pegede på ormen. Den vrikkede på jorden. »Vil den skade planterne?«

Hun rystede på hovedet og smilede. »Orme er gode for haven.«

Miguel så orme grave i jorden. »Den laver huller i jorden!«, sagde han.

»Det er det, det er meningen, at den gør. Det løsner jorden op, så rødderne kan blive stærke. Den er en af vor himmelske Faders skabninger. Den har sit eget særlige formål.« Mama kyssede Miguel oven på hovedet. »Akkurat som du har.«

Miguel gravede rundt om planterne. Han var omhyggelig med ikke at skade ormen. Han så andre orme. Han smilede, når de gravede deres tunneler.

Miguel kunne lide ormene. Han ønskede at behandle alle vor himmelske Faders skabninger med respekt. ●

Miguel og ormen